

הסנדליים המופלאים

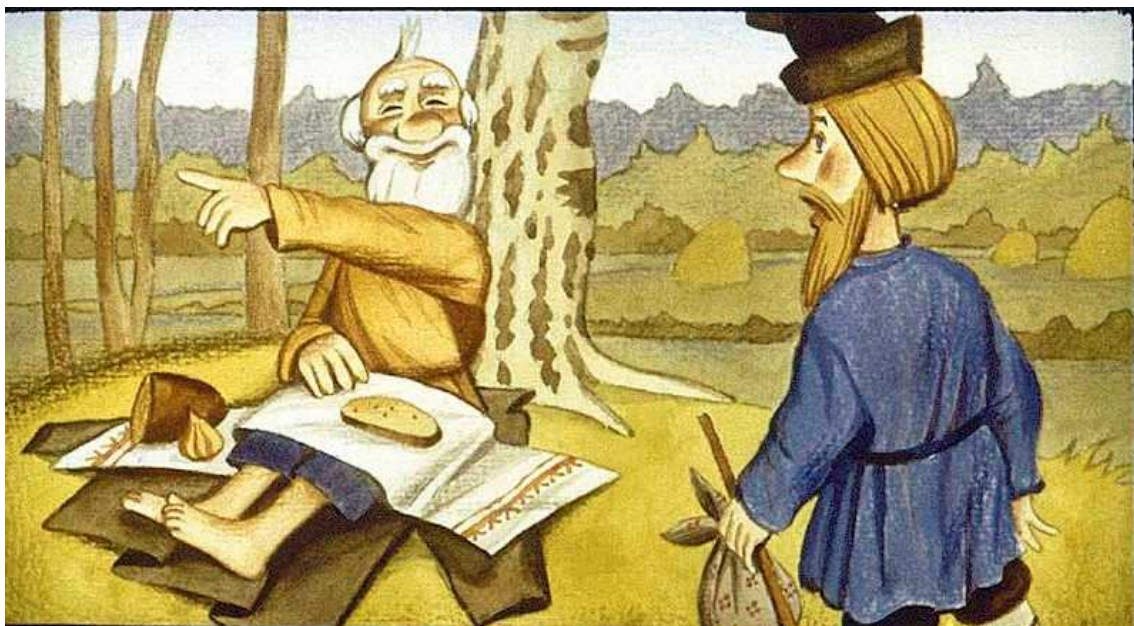
אגדה עממית רוסית
צייר ס. פאופנוב

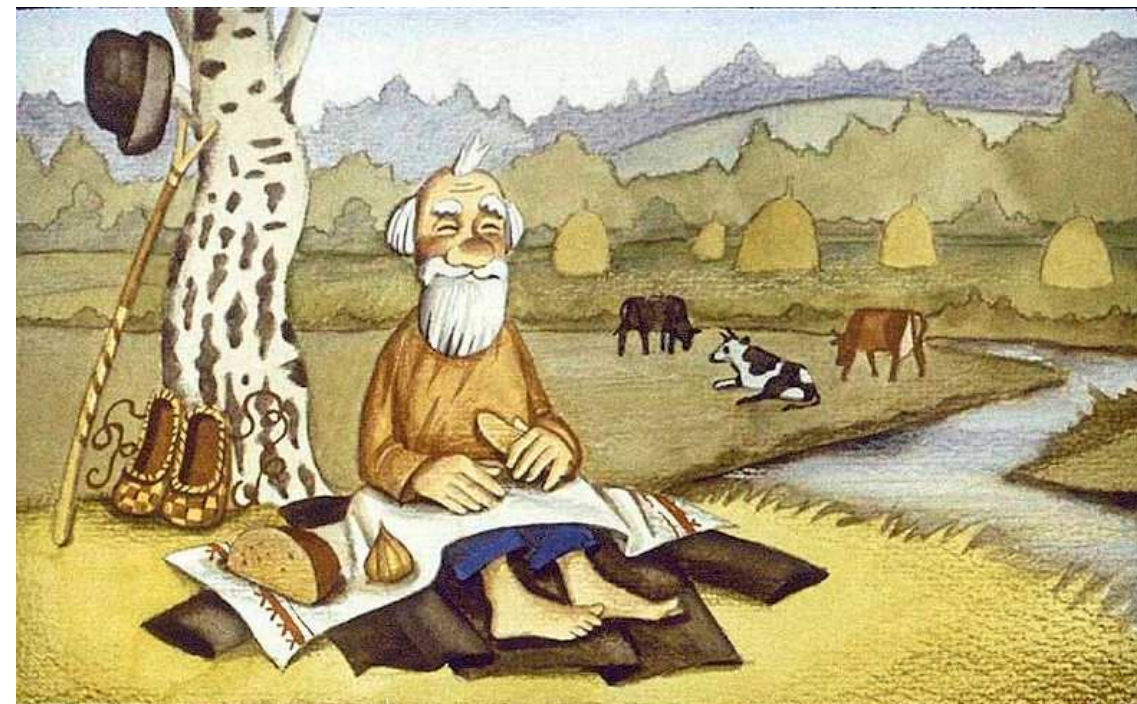
יום היה חם, הדרך מאובקת. איוון הלך, הלך
והתעייף מאוד. החליט לגשת לנהר. "אשתה
שם קצת מים, אשב ואנוח" חשב.

בכפר אחד חי איכר איוון. יום אחד החליט
איוון לבקר אצל אחיו בכפר רחוק.

איוון שתה מים, רחץ את פניו, ניגש לאיש
הזקן ושאל "אתה, סבא, הולך למקום
רחוק?"
"רחוק, בני, רחוק. אני הולך עד מוסקבה."
השתומם איוון "עד מוסקבה? ברגל? אז
אתה, סבא, תגיע לשם בעוד חצי שנה!"

הגיע לנהר וראה – על החוף יושב איש זקן.
חלץ את סנדליים שלו, שם אותם תחת עץ
הלבנה, יושב ואוכל.

שניהם ישבו, זה ליד זה, אכלו ושוחחו. אחר
 כך הזקן נשכב בצל הלבנה ונרדם. ואיוון
 חשב "הלואי לי סנדליים כאלה! אחליף
 אותם עם הזקן. בסנדליים כאלה אגיע לאחי
 תוך דקה!"

והזקן ענה "לא, בני, לא חצי שנה. תפרתי לי
 סנדליים. הם לא רגילים, מיוחדים. אנעל
 אותם והרגליים שלי תרוצנה בעצמן."

רק נעל אותם והסנדליים הרימו אותו לאוויר.

הוא חלץ את הסנדליים שלו, שם תחת העץ,
ובשקט נעל את הסנדליים של הזקן.

הוא הגיע לכפר בו חי אחיו. הנה גם הבית של האח!

הרגליים נשוא אותו בדרך והוא רץ במהירות עצומה. מבוהל קרא "רגליים שלי, לאן אתן?. עצרו!" והסנדליים ממשיכים לשאת אותו. ואיוון לא יכול לעצור.

ונפל על ערמת עלומות קש. שוכב שם
והרגליים מתנועות באוויר. "אי" חושב איוון
"נפלתי לצרה. רע עשיתי, לקחתי רכוש של
אחר בלי לשאול. צריך מהר לחלוץ את
הסנדליים!"

נכנס לפרוזדור, הפך דלי, נתקל במטאטא,

ניכנס לחדר עם הסנדליים בידיים. ובחדר
אורחים. יושבים ליד שולחן.

פתח את השרוכים, הוריד את הסנדליים
והרגליים נרגעו. איוון התבייש. "לא יפה
ששדדתי את הזקן! אוי! רע מאוד עשיתי.
צריך לחזור, להחזיר לו אותם. אבל בינתיים
אכנס לבית."

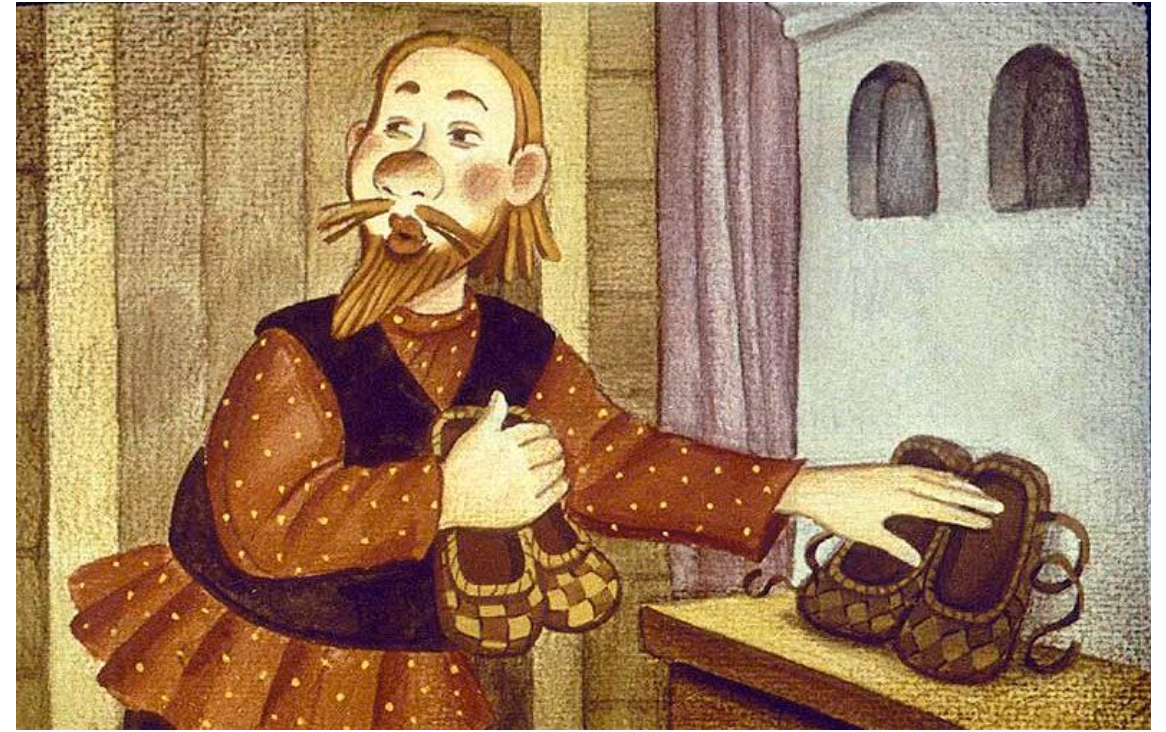
התיישב איוון לשולחן ולידו השכן אקים.
אקים הביט על הסנדליים וחשב "סנדליים
אלה בדיוק לפי מדתי. אתחלף עם איוון."

ראו את איוון וצחקו "מה אתך? הולך יחף
וסנדליים מחזיק בידיים?" ואיוון עונה "אלה
סנדליים קטנים מדי. לוחצים לי ברגליים. לכן
חלצתי אותם."

התיישב לנעול אותם. רק נעל ו"טרררר!"
הסנדליים הורידו אותו מהספסל והתחילו
להריץ אותו דרך הכפר.

לקח אקים את הסנדליים המשונים, העמיד
במקומם את אלה שלו, ויצא לחצר.

הוא עובר ליד הבית שלו ומולו יוצאים הבנים
שלו. נעצרו הילדים, מסתכלים על אבא
ושואלים "אבא'לה, לאן אתה רץ?"

הוא רץ-רץ, רץ-רץ, לא יכול לעצור. נבהל
אקים מאוד, צעק "אנשים טובים תצילו!".
עצרו אותי!"

למזלו עץ תרזה גדול צמח בחצר. אקים רץ אליה, חיבק אותו בזרועותיו והתחיל להסתובב סביבה. והוא קורא לבנים "מהר, מהר, קראו לאמא!"

ואקים צועק "אני רץ הביתה!" אבל הילדים שוב "הרי כבר עברת כאן, אבא'לה!"

האם יצאה לחצר ואקים מסתובב סביב
התרזה וצועק "אי! עשיתי מעשה רע. לקחתי
דבר של איש בלי לשאול. יקירתי, תחלצי
ממני את הסנדליים!"

הילדים רצו הביתה, בוכים מרוב פחד
וצועקים "אמא'לה, צאי מהר לחצר! אבא
שלנו השתגע, מסתובב כל הזמן סביב לעץ!"

האישה והילדים הביאו אותו הביתה.

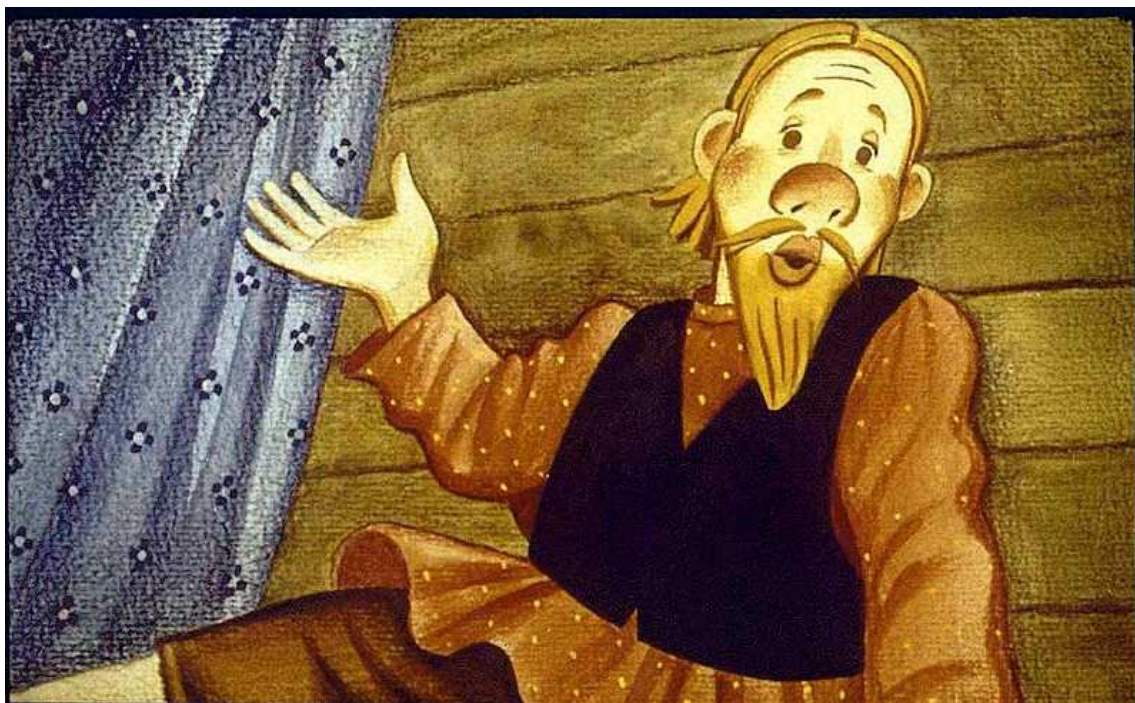
התחילה האישה לרוץ אחריו ולהתיר את
השרוכים. אקים נפנף ברגליו, הסנדליים
נפלו והרגליים נעצרו.

ואז נפתחת הדלת ונכנס אדון עם המשרת
 שלו. "בעל הבית" אומר האדון "יצאנו לצוד
 ותעינו. האם אפשר ללון אצלכם?"

השכיבו את אקים על הספסל. "הוי,
 התעייפתי! הלב כמעט ברח מהחזה. זרקי,
 מלניה, את הסנדליים לפינה. מחר אחזיר
 אותם לאיוון. ועכשיו רק אנוח קצת."

"לא, אדוני, אני בריא. רק הסנדליים עינו
 אותי?"
 "איזה סנדליים?" שואל האדון. ואקים מספר
 מה קרה לו.

"אפשר, אדוני, תלוננו" ענה אקים. והוא
 בעצמו בקושי נושם. האדון מביט עליו. "מה
 קרה לך? אתה חולה?"

רק נעל אותם ומיד התחיל להתעופף
ברחובות! רץ האדון, רץ, ורק את העקבים
שלו רואים. הוא נבהל נורא, קורא "תחזיקו!
תעזרו! תעצרו!" אבל כל הכפר כבר ישן.
איש לא רואה אותו.

האדון רצה לחטוף את הסנדליים. "לא
בשבילך, איכר טיפש, סנדליים כאלה! לי,
לאדון, הם נחוצים יותר!" הוא דחף את אקים
ורץ לדלת עם הסנדליים.

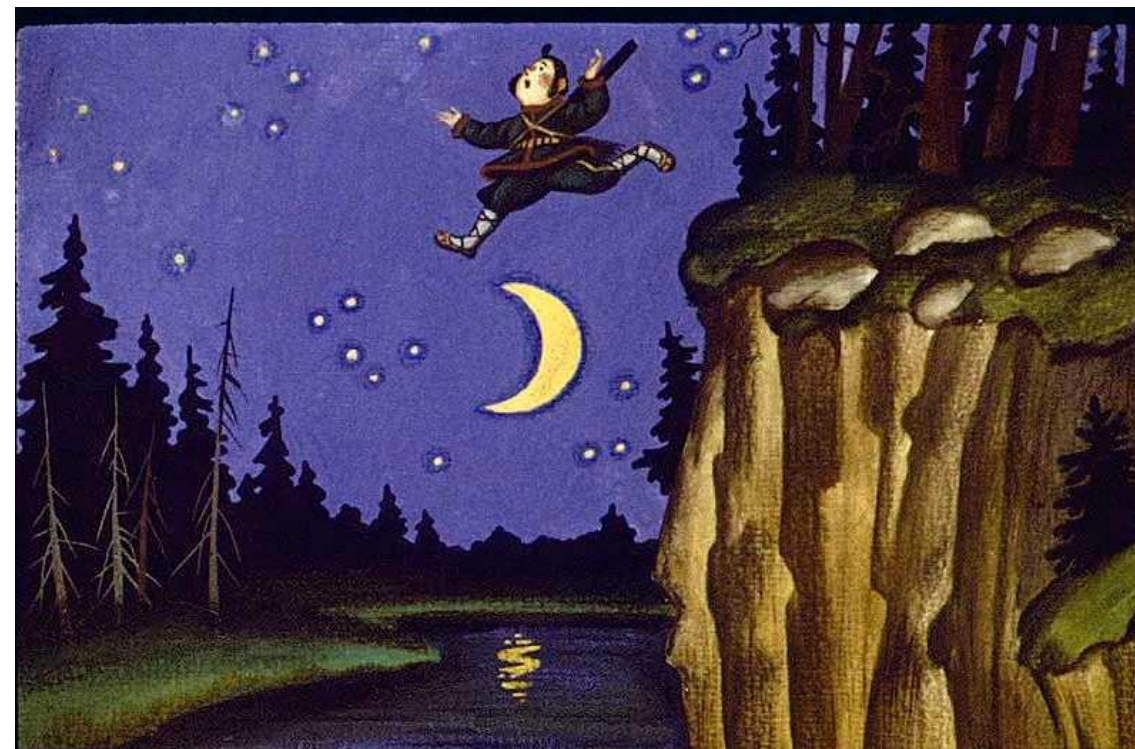
ואחר כך סחבו אותו הסנדליים ליער. חשור
ביער, החיות ישנות ורק עורבים צועקים
"קרא! קרא!"

הסנדליים הוציאו את האדון לשדות. הוא רץ
על קוצים, קופץ, מאה צפרדעים דרס.

ממש כמו אבן, ירד עד הקרקעית. רק נתזי
מים התפזרו לכל עבר.

ונהר עובר ביער. עמוק, גדות גבוהות. האדון
לא נעצר נפל למים! ...

רואה סבא, הסנדליים שלו שוחים בנהר.
הוא הוציא אותם מהמים, ייבש בשמש,
חייר, נעל אותם והלך בדרכו.
בעצמו הוא תפר אותם, הם נשמעים רק לו,
לא רצים כשאין צורך בכך.

האדון טבע. והסנדליים איכשהו עלו לפני
המים. הם שחו כל הלילה בנהר ובבוקר
הגיעו למקום בו ישב הבעל הזקן שלהם.